

1

หิมะเรียงระบำได้แสงไฟถนน ปลิวคว้างราวกับตัดสิ้นใจไม่ได้ว่าจะพบเงจรต่อหรือทิ้งตัวลงสู่พื้นดินดี จึงปล่อยตัวล่องลอยไปตามสายลมเย็นยะเยือกที่พัดมาจากออสเตรเลียซึ่งบัดนี้มีดสนิหสายลมกับหิมะกอดกระหวัดกันพลงหมุนควงในโกดังท่าเรือที่สลัวและเงียบสงัด ครั้นสายลมเบื่อก็กส์ลัดคู่เดินให้กองโดดเดี่ยวอยู่ข้างกำแพง ณ ที่นั่นเอง เหล่าหิมะแห่งปลิวไปกองแทบเท้าชายชะตาขาดผู้ถูกผมยิงที่หน้าอกและคอ

หยาดเลือดซึมไปรวมกันที่ชายเสื้อของเขาก่อนหยดลงบนพื้นหิมะ ผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเรื่องหิมะ จะว่าไปผมก็ไม่เชี่ยวชาญเรื่องอะไรเลย แต่เคยอ่านเจอว่าผลึกหิมะที่แข็งตัวตอนอากาศเย็นจัดจะมีรูปร่างแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงจากหิมะเปียก เกล็ดหิมะหนา และหิมะปน รูปทรงของผลึกกับความแห้งของหิมะนั้นเอง

ที่ทำให้เฮโมโกลบินในเลือดเปลี่ยนเป็นแดงเข้ม หิมะอาบเลือด
ใต้ร่างชายผู้นี้ทำให้ผมนึกถึงเสื้อคลุมสีม่วงขลิบขนตัวเออร์มิน
ของกษัตริย์ ผมเคยเห็นมันในหนังสือนิทานพื้นบ้านนอร์เวย์ที่
แม่อ่านให้ฟัง ดูเหมือนแม่จะชอบเรื่องเกี่ยวกับพระราชินี
พิเศษ อาจด้วยเหตุนี้เธอจึงตั้งชื่อผมตามกษัตริย์พระองค์หนึ่ง

หนังสือพิมพ์อีฟนิงโพสต์บอกว่าหากอุณหภูมิยังเย็น
ต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นปี ปี 1977 จะเป็นปีที่หนาวที่สุดนับตั้งแต่
สงครามโลกสิ้นสุด และเป็นไปได้ว่าโลกของเรากำลังเข้าสู่ยุค
น้ำแข็งอีกครั้งตามที่นักวิทยาศาสตร์เคยคาดการณ์ไว้ แต่คน
อย่างผมจะไปรู้อะไร ผมรู้แค่ผู้ชายที่อยู่เบื้องหน้าใกล้จะสิ้นลม
เต็มที่ สังเกตได้จากการที่ร่างกายเขาสั่นกระตุก

เขาเป็นลูกสมุนของพ่อค้ายาผู้เป็นที่รู้จักกันในนามว่า
พิชเซอร์แมน ผมไม่ได้มีความแค้นส่วนตัวกับเขา และได้บอก
ไปเช่นนั้นก่อนที่ร่างอีกฝ่ายจะล้มลงสู่พื้น แล้วทิ้งคราบเลือดเป็น
ทางบนกำแพง ถ้าถึงคราวที่ผมตกเป็นเป้ากระสุนก็อยากให้
สาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัว ผมไม่ได้กลัววิญญาณเขาจะตาม
หลอกหลอนหรือก ผมไม่เชื่อเรื่องผีสิงอยู่แล้ว เพียงแต่นึก
ไม่ออกว่าจะพูดอะไรดี อันที่จริงผมจะไม่เอ่ยอะไรเลยก็ได้ ปกติ
ผมไม่ใช่คนพูดเยอะอยู่แล้ว แต่คืนนี้ไม่รู้ทำไมถึงกลายเป็น
คนช่างจ้อขึ้นมา อาจเพราะอีกไม่กี่วันจะถึงวันคริสต์มาสแล้ว
ก็ได้ เคยได้ยินมาว่าช่วงเทศกาลคริสต์มาสผู้คนจะเห็นออกเห็นใจ
กันมากเป็นพิเศษ แต่คนอย่างผมจะไปรู้อะไร

ที่แรกผมคิดว่าเลือดจะแข็งตัวบนพื้นหิมะ ทว่ามันกลับ
ซึ่มลงไปคล้ายถูกสูบ ระหว่างเดินกลับที่พักผมจินตนาการว่า
ตุ๊กตาคหิมะมีชีวิตและลุกขึ้นมา ได้เกล็ดน้ำแข็งสีขาวมองเห็น
เลือดที่แตกกระแหงเป็นสายชัดเจน

ผมแหวะใช้ตู้โทรศัพท์สาธารณะ โทรไปบอกแดเนี่ยล
ฮอฟฟ์มันน์ว่าทำงานสำเร็จแล้ว

ฮอฟฟ์มันน์ตอบสั้น ๆ ว่าดี เขาไม่เคยถามเข้าซี คิงเพราะ
เชื่อใจผมซึ่งทำงานให้มานานถึงสี่ปี หรือไม่เขาก็แค่ไม่อยากรู้
รายละเอียด แคร์ว้างงานเสร็จก็เพียงพอ คนอย่างเขาจะหาเรื่อง
มาใส่หัวเพิ่มทำไมในเมื่อใช้เงินแก้ปัญหาไปแล้ว ฮอฟฟ์มันน์
บอกให้ผมแหวะไปที่สำนักงานวันพรุ่งนี้ เพราะมีงานจะให้ทำ

“งานใหม่หรือครับ” ผมถามพลางรู้สึกหัวใจเต้นรัว

“ใช่” ฮอฟฟ์มันน์ตอบ “เป้าหมายใหม่”

“อ้อ ได้ครับ”

ผมวางหูด้วยความโล่งใจ ผมถนัดงานรับจ้างเป็นครั้ง
คราว เพราะไม่มีปัญญาจะทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันอย่างใครเขา
หรอก

สิ่งที่ผมไม่เอาอ่าวซะเลยมีอยู่สี่อย่าง หนึ่งในนั้นคือการ
ขับรถหลบหนี ผมขับรถเร็วได้แต่ขับแบบไม่มีพิรุณไม่ได้ สองเรื่อง
ที่ว่าเป็นคือคุณสมบัติสำคัญ ใครก็ตามที่ขับรถหลบหนีต้องขับให้ดู
กลมกลืนกับรถคันอื่นบนถนน ผมเคยขับพาพรรคพวกสองคน
หนีแต่ก็ไม่รอดและถูกจับเข้าคุก สาเหตุคือผมขับรถมีพิรุณเกิน
ไป วันนั้นผมสวมวิญญาณนักชิงตีนผี ขับหลอกล่อสลัดไปมา

ระหว่างทางถูกรังกับถนนใหญ่ จนทิ้งห่างจากพวกที่ไล่ตามมา ชนิดไม่เห็นฝุ่น ผมชะลอความเร็วแค่ไม่กี่กิโลเมตรก่อนถึง ชายแดนนอร์เวย์-สวีเดน และปฏิบัติตามกฎจราจรเหมือน ชายแก่ที่ออกมาขับรถกินลมชมวิวในวันอาทิตย์ แต่ก็ยังไม่วาย โดนตำรวจสายตรวจเรียกให้จอด ผมรู้ภายหลังว่าตำรวจไม่ทราบ มาก่อนว่าต้องสกัดจับรถคันที่ผมขับ ผมไม่ได้ขับเร็วเกินกำหนด หรือทำผิดกฎจราจรใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ลักษณะการขับรถของผม มีบางอย่างผิดปกติ ผมฟังแล้วไม่เข้าใจเท่าไร เธอเป็นว่าดูมี พิรุณก็แล้วกัน

จะให้เป็นที่พอใจผมก็สออตอีก ผมเคยอ่านเจอว่าบรรดา พนักงานที่เคยอยู่ในเหตุการณ์ที่มีโจรบุกเข้ามาปล้นธนาคาร จำนวนครั้งต่อครั้งมีปัญหาสุขภาพจิต และบางรายรักษาไม่หาย ตลอดชีวิต พนักงานชายสูงอายุหลังเคาน์เตอร์ที่ทำการไปรษณีย์ ที่ผมกับพรรคพวกปล้นเป็นหนึ่งใบนั้น เขากลายเป็นคนมีปัญหา ทางจิตในช่วงชั่วข้ามคืน ชายชราผู้นั้นสติแตกเพียงเพราะปลาย กระบอกปืนลูกซองของผมบังเอิญชี้ไปทางเขา ผมรู้เรื่องจาก หนังสือพิมพ์ฉบับเช้าวันรุ่งขึ้น ชาวบอกรว่าเขาได้รับความกระทบ กระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรง แต่ไม่ได้ลงรายละเอียดเพิ่มเติม

ผมไปเยี่ยมเขาที่โรงพยาบาล แน่นอนว่าเขาจำผมไม่ได้ เพราะวันที่ลงมือผมแต่งตัวเป็นซานตาคลอส (นับเป็นการปลอม ตัวที่ชาญฉลาดทีเดียว แม้บริเวณนั้นจะคลาคล่ำไปด้วยผู้คนที่ ออกมาจับจ่ายช่วงเทศกาลคริสต์มาส แต่ไม่มีใครเอะใจเมื่อเห็น ชายสามคนในชุดซานตาคลอสแบกถุงกระสอบวิ่งออกมาจาก

ที่ทำการไปรษณีย์) ผมยืนมองชายชราจากหน้าประตูทางเข้า หอผู้ป่วย เห็นเขากำลังอ่าน*คลาสสตรักเกิล*ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ ของพวกคอมมิวนิสต์

โดยส่วนตัวผมไม่ได้ต่อต้านคอมมิวนิสต์ ที่จริงก็มีบ้าง นิดหน่อย แต่ผมไม่ได้มีอคติกับพวกหัวเอียงซ้ายหรอก แค่ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของคนพวกนี้เท่านั้น ผมรู้สึกผิผิดนิดหน่อยที่นึก สมน้ำหน้าชายเคราะห์ร้ายหลังจากเห็นว่าเขาอ่าน*คลาสสตรักเกิล* เอาเถอะ อย่างน้อยมันก็ช่วยให้ผมรู้สึกผิผิดน้อยลง ไม่สิ พุด ให้ถูกคือรู้สึกดีขึ้นเป็นกอง ถึงอย่างนั้นผมก็ตัดสินใจเลิกเป็นใจ อย่างไม่เด็ดขาด ไม่มีอะไรรับประกันได้ว่าผู้เคราะห์ร้ายรายต่อไป จะสนับสนุนคอมมิวนิสต์เหมือนรายนี้

อย่างที่สาม ผมทำงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ได้ ให้ ตายก็ทำไม่ได้ ผมไม่มีปัญหากับการตามทวงหนี้ค้ำยาให้เจ้านาย พวกขี้อายแล้วแต่ทำตัวเองทั้งนั้น ผมเชื่อว่าคนเราควรได้รับ ผลจากการกระทำของตัวเอง มันเป็นหลักการที่ง่ายและตรงไป ตรงมา ปัญหาคือผมเป็นคนอ่อนไหวและถูกชักจูงง่าย แม้ผม เคยบอกอย่างนั้น ดูท่าผมคงได้เลือดแม่มาเยอะ ผมกับแม่ เหมือนกันตรงที่เราต่างต้องการที่พึ่งทางใจ อาจเป็นศาสนา ลูกพี่ไม่ก็เจ้านาย หรือเหล้ายา เอาเป็นว่าคนแบบผมอยู่ห่าง จากยาเสพติดไว้เป็นดีที่สุด อีกอย่างผมไม่เก่งคณิตศาสตร์ ให้นับหนึ่งถึงสิบลวดเดี๋ยวยังแทบจะไม่รอดเลย ถ้าขายยาหรือ ทวงหนี้มีหวังทำพังไม่เป็นท่า ไม่ต้องลองก็รู้

งานอย่างสุดท้ายที่ผมไม่ถนัดคือการเป็นแมงดาคุมช่อง ผมไม่มีปัญหากับหญิงที่ใช้เรือนร่างของตัวเองหากิน คนคุมช่อง จะได้ส่วนแบ่งหนึ่งในสามเป็นค่าเหนื่อยที่ต้องคอยจัดการอะไร ต่อมีอะไรเพื่ออำนวยความสะดวกให้สาว ๆ การจ้างแมงดา เก่ง ๆ ไว้เป็นอะไรที่คุ้มแสนคุ้มสำหรับนายจ้าง ผมคิดแบบนี้ มาตลอด

ปัญหาคือผมตกหลุมรักง่ายมาก และมันจะทำให้เสีย งาน อีกอย่างผมไม่ชอบใช้กำลังข่มเหงผู้หญิง ไม่ว่าผมจะรัก ผู้หญิงคนนั้นหรือไม่ก็ตาม แม้คงเลี้ยงผมให้เป็นแบบนี้ละมัง ผมทนไม่ได้ถ้าเห็นใครตบตีผู้หญิง สถิติจะขาดฝั่งทันที ตัวอย่าง คือมาเรีย เธอเป็นหญิงบ้าหูหนวก แถมขาพิการอีกต่างหาก ผมไม่รู้ว่าจริงไหม แต่เคยได้ยินว่าเมื่อคนเราถึงคราวดวงตกจะ เจอเคราะห์ให้ซ้ำกรรมซัด มาเรียมีร่างกายไม่สมประกอบแล้วยัง มีคนรักเป็นสวะขี้ยาอีก หมอนั้นเป็นคนฝรั่งเศสชื่อมิเรียล มัน ติดค้ายาฮอปฟ์มันนอนอยู่หนึ่งหมื่นสามพันโครน

ผมจำตอนที่เจอมาเรียครั้งแรกได้ดี พีแวนที่เป็นหัวหน้า แมงดาชี้ให้ดูหญิงสาวผู้สวมเสื้อโค้ดเรียบง่าย รวบผมเป็น มวยบนศีรษะ แต่งตัวเรียบร้อยเหมือนเพิ่งเดินออกจากโบสถ์ ในวันอาทิตย์ มาเรียนั่งร้องไห้อยู่บนชั้นบันไดหน้าบาร์ชื่อ ริตเตอร์ฮัลเลน พีแวนบอกว่าเธอจะทำงานชดใช้หนี้แทนคนรัก ผมคิดจะให้เธอรับลูกค้าแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มต้นจาก ใช้มือสำเร็จความใคร่ แต่เธอก้าวขึ้นรถลูกค้าได้ไม่ถึงสิบวินาที

ก็หนีกระเจิงออกมา ยืนน้ำตานองหน้าในขณะที่พีแแนตะคอกใส่ เขาคงคิดว่าถ้าตะโกนดัง ๆ เธออาจจะได้ยิน

เสียงตะโกนโหวกเหวกบวกกับภาพแม่ในความคิดทำให้สติผมขาดผึง ระหว่างที่พีแแนพยายามใช้เสียงตะโกนดังแทรกทะลวงเข้าไปในโสตประสาทของมาเรีย ผมก็เดินคุ่ม ๆ เข้าไปต่อยเขาทั้งที่อีกฝ่ายเป็นหัวหน้า จากนั้นก็พามาเรียกไปหลบที่แฟลตร้างแห่งหนึ่ง ก่อนบอกฮอฟฟ์มันน์ว่าผมคงคุมห้องไม่ได้

ฮอฟฟ์มันน์ให้เหตุผลว่าถ้าปล่อยลูกหนี้รายหนึ่งไปโดยไม่ทำอะไร รายต่อ ๆ ไปก็จะตามมา จากนั้นก็จะลุกลามไปถึงพวกลูกหนี้รายใหญ่ ซึ่งผมเห็นด้วย มาเรียเป็นคนเสนอตัวขอใช้หนี้แทนคนรัก พีแแนกับฮอฟฟ์มันน์ไม่มีทางปล่อยเธอไปแน่ ผมจึงตามไปถึงบ้านของไอ้หนุ่มฝรั่งเศสชี่ยานันน์ในย่านฟาเกอร์บอร์ก และพบมันเล่นยาจนหมดสภาพ ผมรู้ว่าต่อให้ใช้กำลังก็คงไม่ได้เงินสักโครนเดียว จึงขู่มันว่าถ้าเข้าใกล้มาเรียอีกจะเจ็บหนัก ที่จริงสภาพมันก็แทบไม่เป็นผู้เป็นคนอยู่แล้ว จากนั้นผมก็กลับไปหาฮอฟฟ์มันน์ บอกเขาว่าคนรักของมาเรียดวงดีได้เงินก้อนใหญ่มาและขอใช้หนี้ครบถ้วนแล้ว จึงไม่มี ความจำเป็นที่เราจะยุ่งกับเธออีก

ผมไม่รู้วาระหว่างคบกับชายคนนั้นมาเรียใช้ยาด้วยหรือเปล่า เธอดูจะเป็นคนหัวอ่อนซะด้วยสิ แต่เท่าที่เห็นเธอดูปกติดี หลังจากพินมือพวกฮอฟฟ์มันน์แล้วเธอก็ได้งานที่ซูเปอร์มาร์เกตเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ผมแวะเวียนไปดูอยู่เป็นระยะเพื่อให้แน่ใจว่าทุกอย่างเรียบร้อย และคนรักชี่ยานันน์จะไม่ไผลมา

ทำชีวิตเธอพังอีก ผมมักระวังตัวไม่ให้เธอเห็น ยืนหลบในมุมมืด และแอบมองเข้าไปในร้านที่เปิดไฟสว่าง มองดูเธอนั่งประจำ อยู่ตรงเครื่องคิดเงิน หยิบสินค้าใส่ถุง ซึ่ที่พนักงานคนอื่นเมื่อมีลูกค้ามาสนทนาด้วย

ในส่วนลึกผมเชื่อว่าเราทุกคนต่างยึดพ่อแม่เป็นแบบอย่าง ผมไม่รู้ว่าพ่อแม่มีอะไรให้ยึดเป็นแบบอย่างได้บ้าง จึงเอนไปทางแม่มากกว่า แม่ห่วงคนอื่นมากกว่าตัวเองเสมอ ผมเห็นแบบนี้จนชินตั้งแต่เด็ก เอาเถอะ ในเมื่อผมไม่รู้ว่าจะเอาเงินค่าจ้างที่ได้จากฮอปฟ์มันน์ไปทำอะไร ก็ไม่เห็นเสียหายหากจะใช้มันลงเคราะห์หญิงอาภัพสักคน

สรุปอย่างนี้แล้วกัน ผมไม่สามารถขับรถหลบหนีโดยไม่มีพินิจ มีนิสัยอ่อนไหว ตกหลุมรักง่าย พอโกรธแล้วควบคุมตัวเองไม่อยู่ แกรมคำนวณไม่เก่งอีกต่างหาก ผมอ่านหนังสือบ้างแต่ส่วนใหญ่ไม่มีสาระน่าทึ่งหรือ หินย้อยยังยาวเร็วกว่าพัฒนาการของผมซะอีก

ถึงตรงนี้คุณคงสงสัยว่าคนอย่างผมจะทำประโยชน์อะไรให้แดเนี่ยล ฮอปฟ์มันน์ได้บ้าง

เป็นมือปืนไงล่ะ

ผมไม่ต้องขับรถหนี คนที่โดนผมเก็บส่วนใหญ่สมควรตายอยู่แล้ว แกรมนับจำนวนง่ายเพราะจนถึงตอนนั้นผมฆ่าเหยื่อไปแค่ไม่กี่ราย

สิ่งที่ต้องจำใส่ใจมีเพียงสองอย่าง

อย่างแรก เมื่อคุณรู้เรื่องของเจ้านายมากเกินไปเขาจะเริ่มระแวง อย่างที่สอง เมื่อไหร่ก็ตามที่เจ้านายเริ่มระแวง เขาจะอยากกำจัดคุณ เหมือนแมงมุมแม่ม่ายดำไงล่ะ ไข่ว่าผมรู้อะไรมากมายเกี่ยวกับกวีวิทยา ไม่รู้ว่าเรียกชื่อถูกหรือเปล่า ด้วยซ้ำ ถ้าจำไม่ผิดตัวเมียจะยอมให้ตัวผู้ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าหลายเท่าผสมพันธุ์ด้วย หลังจากเสร็จกิจตัวผู้ก็หมดประโยชน์ และจะโดนตัวเมียเขมือบ

สารานุกรมสัตว์เล่มที่สี่ แมลงและแมงมุมในหอสมุดโดซมันมีภาพแมงมุมแม่ม่ายดำอยู่ภาพหนึ่ง ตัวผู้ถูกเขมือบทั้งที่อวัยวะเพศของมันยังคงอยู่ในอวัยวะเพศตัวเมีย ใต้ท้องของแมงมุมตัวเมียมีลายรูปนาฬิกาทรายสีแดงเลือด เปรียบเสมือนสัญญาณเตือนว่าเวลาของแมงมุมจอมหีนีใกล้หมดลงแล้ว พวกแมงมุมตัวผู้ควรหัดรู้เวลาล่าเวลาเสียบ้าง หรือพูดให้ชัดคือพวกมันควรรู้ว่าเวลาของตัวเองจะหมดลงเมื่อไหร่ แล้วรีบหาทางเผ่นหนีก่อนจะสายเกินไป รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

ผมคิดเสมอว่ามีหน้าที่อะไรก็ทำไป และอย่าล้ำเส้นเด็ดขาด

ด้วยเหตุนี้ผมจึงรู้สึกหวั่นกับงานชิ้นต่อไปที่กำลังจะได้รับมอบหมาย

ฮอฟฟ์มันน์ต้องการให้ผมเก็บภรรยาของเขา

2

“แกต้องทำให้ดูเหมือนมีคนบุกrukเข้าไป โอลาฟ”

“ทำไมล่ะครับ” ผมถาม

“จัดฉากไง ถ้ามได้ เมื่อมีคนถูกฆ่าตำรวจก็ต้องสืบสวน
ยังคนตายเป็นหญิงที่คบหู่ คนแรกที่จะตกเป็นผู้ต้องสงสัยก็คือ
สามี และแกัลิปเปอร์เซ็นต์ก็ใช่ชะด้วย”

“เจ็ดลิปสี่เปอร์เซ็นต์ครับ นาย”

“ว่าไงนะ!”

“ผมบังเอิญอ่านเจอ”

ปกติในนอร์เวย์เราจะไม่เรียกใครว่านาย ไม่ว่าจะบุคคลนั้น
จะมียศถาบรรดาศักดิ์ใหญ่โตเพียงใดก็ตาม เว้นแต่กษัตริย์ซึ่ง
จะถูกเรียกว่า*ฟาบาท* ถ้าเป็นไปได้แดเนียด ฮอฟฟ์มันน์คงอยาก
ให้คนอื่นเรียกเขาแบบนั้นบ้าง ฮอฟฟ์มันน์ได้ความคิดที่ให้